

Benvolguts amics...

El passat 28 de juliol el Col·legi Oficial de Disseny Gràfic de Catalunya representat per la seva tesorera Magda Batlles, el seu secretari Francesc Morera i pel seu degà, Jesús Del Hoyo, es va entrevistar amb el regidor de Barcelona Im. Sr. Jaume Ciurana.

Ciurana és el cinquè tinent d'alcalde i és l'encarregat de Cultura, Coneixement, Creativitat i Innovació. Evidentment com a responsable d'aquestes àrees l'entrevista amb el Col·legi era absolutament lògica i necessària. No s'ha de reflexionar molt per a descobrir que el disseny, el disseny gràfic, està molt proper i immers en aquests conceptes.

Com en tots els encontres institucionals que el Col·legi ha realitzat darrerament, es tracta d'un primer apropament a les institucions per a fer memòria i/o informar que el paradigma del Disseny, la realitat del Disseny, i més en particular el del Disseny Gràfic, ha canviat de forma radical des que el juliol de 2003 una llei votada per unanimitat al Parlament de Catalunya va ordenar la creació del nostre Col·legi i va situar com objectiu nostre –del Col·legi– el treball per la professió i els professionals, sempre des de la prioritat en la salvaguarda dels usuaris i del conjunt de la societat.

No podem tenir dubtes que el paradigma en el que se situa el Disseny ha canviat de forma radical i encara no ens hem adonat. Per exemple, en l'últim *Informe Anual sobre l'estat de la Cultura i de les Arts a Catalunya 2011*, editat pel Consell Nacional de la Cultura i les Arts, no s'anomena al Col·legi ni en una sola ocasió. Doncs bé, malgrat se'ns vulgui ignorar, sens dubte existim i treballem per endreçar la professió i els professionals i pel bé de tothom, i sobretot dels usuaris; sabem que és la nostra obligació, però és que també és la nostra vocació.

Amb aquest context de partida: allò que som, el que se'ns considera i el que tenim que fer, varem reflexionar amb el regidor sobre si Barcelona li ha donat o no l'esquena a la realitat del disseny, i molt especialment el disseny gràfic, el disseny de la comunicació, i com conseqüència de tot plegat, segueix vivint del passat, de les

prebendes, dels mèrits, de la il·lusió, del somni..., de la superba de les seves institucions centenàries o econòmicament poderoses, totes elles divinitzades i allunyades de la realitat quotidiana. Varem parlar del professional, de la professió i, per descomptat, de l'usuari.

Varem plantejar-li al regidor que el disseny a Barcelona i a Catalunya ha perdut el nord, encara que potser mai no l'ha tingut, perquè no ha sigut capaç de viure amb llibertat i en diàleg amb la societat i tampoc ha mutat la càrrega semàntica que la paraula disseny, o el perfil del professional, acostuma a tenir. Evidentment, llevat d'honroses excepcions –poques- no ha sigut capaç d'evidenciar que és un valor estructural del desenvolupament productiu, cultural i econòmic dins de la societat... Molt al contrari, sembla que no ha fet altre cosa que créixer de forma parasitària sobre el tou coixí de les institucions públiques què, sense coneixement objectiu de la realitat, l'han interpretat des del prisma que aquestes entitats han interposat com a visió de la realitat i que no deixa de ser coartada d'interessos privats, sectorials i no pas públics ni generals. El Col·legi té l'obligació legal d'assumir aquest paper, i l'assumeix, i en aquestes entrevistes els hi recordem a les administracions, des de la més franca cordialitat i oferint aliances. Hi ha espai per a tothom si cadascú sap quin és el seu lloc. Les duplicitats i triplicitats s'han d'acabar.

La lògica de sempre i la crisi d'ara ho han fet estrictament necessari, com ara radicalment imprescindible i, arribats a aquest punt, parlem evidentment del "repartiment/assalt" al diner públic. En aquesta qüestió, plantegem que s'ha d'enfocar el model i distribuir en atenció a la responsabilitat social i el rang de les institucions. Així, entenem que s'ha de gestionar des de l'equanimitat, el seny davant la societat i els objectius de construcció de futur i interrelació que s'estableixen en les institucions i en cada projecte.

Varem compartir l'especulació sobre si és cert, o no, que el tàndem Disseny i Barcelona és històricament la crònica repetida, un cop i un altre, d'un fracàs reeixit, un diàleg que viu presents esplendorosos i festius, però que no sembla capaç de consolidar quelcom més que escenografia de festa i diversió. La frivolitat i el "bonrotllisme" poden ser útils, si no fos que es presenten com l'única realitat possible.

Pensem i treballem perquè totes les facetes del Disseny, i del Disseny Gràfic, s'ampliïn; treballem perquè els professionals del disseny gràfic i els seus diferents perfils professionals siguin reconeguts, es formin de manera excel·lent i coordinada i s'escampin en el conjunt de la trama social, perquè això és el que veritablement interessa a tothom...

Més d'una hora d'agradable i intensa conversa amb el regidor va donar per molt, però no varem esgotar la revisió de problemàtiques. El compromís de seguir treballant està explícitament marcat i tenim projectes, accions i, fins i tot, dates per evidenciar aquesta nova i ampliada orientació i perspectiva que ja està en marxa.

... seguirem!

Jesús Del Hoyo Arjona

Degà

